

ΑΛΜΠΕΡΤ ΕΣΥ ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΑΡ...

Ο νέος σούπερ σταρ του Ολυμπιακού, Αλμπερτ Ριέρα, διαθέτει την κλάση για να καλύψει επιτέλους το κενό στην αριστερή πλευρά που άφησε ο Πρέντραγκ Τζόρτζεβιτς όταν αποφάσισε να κρεμάσει τα ποδοσφαιρικά του παπούτσια.

Στην ιδανική ηλικία (28 ετών) και με κίνητρο να κερδίσει πάλι την θέση του στην αποστολή των "Φούριας Ρόχας", ο ταχύς και ικανότατος στο ένας εναντίον ενός Ριέρα λύνει τα χέρια των "ερυθρολεύκων" και τους ανεβάζει ένα επίπεδο.

Με τον αδελφό του Σίτο να μένει μόνιμα στην Ελλάδα και τον καλό του φίλο Αριέλ Ιμπαγάσα να βρίσκεται ήδη στο Ρέντη, η προσαρμογή του πρώην άσου της Λίβερπουλ θα είναι λογικά πολύ πιο γρήγορη και θα του επιτρέψει να ενισχύσει άμεσα την ομάδα του Εβαλντ Λίνεν.

Ο Νίκος Γέμελος γράφει για τον "ΚΟΣΜΟ"

Αξίζει ο Ριέρα τα (συνολικά) 22 εκατομμύρια ευρώ (με την εφορία πληρωμένη από τον Ολυμπιακό) που θα δαπανήσει για χάρη του ο Βαγγέλης Μαρινάκης; Αυτό φαντάζει δύσκολο, αλλά είναι επίσης δεδομένο ότι θα κάνει απόσβεση στα περισσότερα από αυτά.

Ποιο είναι το μείον του ποδοσφαιριστή που έκανε το απόλυτο «μπαμ» με τον Ερνέστο Βαλβέρδε στην Εσπανιόλ; Η διάρκεια, αφού τον παίρνει εύκολα από κάτω και δεν δείχνει την ίδια αγωνιστική συνέπεια σε όλη την διάρκεια της σεζόν.

Αυτό, όμως, συνέβαινε στο πιο απαιτητικό πρωτάθλημα του κόσμου, την Πρέμιερ Λιγκ. Η Σούπερ Λιγκ, με το συμπάθειο, δεν πλησιάζει αυτό το επίπεδο και επιτρέπει σε έναν παίκτη τέτοιας κλάσης να μοιράζει καλύτερα τις δυνάμεις του και να κάνει διαφορά με σαφώς λιγότερη προσπάθεια.

Η μεταγραφή του Ριέρα, όμως, δεν κάνει καλό μόνο στον Ολυμπιακό, ο οποίος θα έχει να παρουσιάσει μια εξαιρετική μεσοεπιθετική γραμμή (Ριέρα - Ιμπαγάσα - Ρόμενταλ - Μιραλάς) που, με την προσθήκη ενός αμυντικού χαφ επιπέδου (Μάρκος

Σένα;), τον βάζει γερά στην μάχη του τίτλου.

Κάνει καλό στο ελληνικό πρωτάθλημα που σε περίοδο κρίσης στην χώρα δίνει κίνητρα στον κόσμο για να πάει στο γήπεδο. Κάνει καλό, όμως, και στον Παναθηναϊκό, ο οποίος νιώθει την ερυθρόλευκη ανάσα και, μετά τον Γκοβού, πάει να κάνει και δεύτερο «μπαμ» με τον κεντρικό αμυντικό (Γκαλάς ή Κρις).

Αντε, και εις ανώτερα από τους δύο.

Επιτέλους ένας... Τζόλε!

Μετά από χρόνια αναζήτηση ενός αξιόλογου κι... αυθεντικού αριστερού χαφ, ο Ολυμπιακός και οι φίλαθλοί του, μπορούν να... πανηγυρίζουν για την εύρεση του «νέου Τζόλε»! Ύστερα από πολυάριθμες και αποτυχημένες (κακά τα ψέματα) προσπάθειες, για τον αντικαταστάτη του Τζόρτζεβιτς, η νέα εποχή επί Βαγγέλη Μαρινάκη, έχει την τιμή να υπερηφανεύεται, για την... επαναλειτούργια του ρόλου του αριστερού μέσου.

Πριν από δεκατρία χρόνια, η διοίκηση των Πειραιωτών, με πρόεδρο τον Σωκράτη Κόκκαλη, πραγματοποίησε μία μεταγραφή, αποκτώντας από την ομάδα του Πανηλειακού, τον Πρέντραγκ Τζόρτζεβιτς. Έναν πολλά υποσχόμενο ποδοσφαιριστή τότε, που για χρόνια στην συνέχεια θα αποτελούσε τον πραγματικό «ηγέτη», του ερυθρόλευκου συλλόγου.

Το αποκορύφωμα για το συγκεκριμένο παίκτη, ήταν η τεράστια ευθύνη του, να φορά το περιβραχιόνιο του μεγαλύτερου από πλευράς τίτλων σωματείου στην Ελλάδα. Καθήκον, που θα μπορούσε να αναληφθεί από έναν άνθρωπο με κύρος και ήθος και ο Σέρβος, ήταν ο ιδανικός για να επωμιστεί το σημαντικότερο αυτό ρόλο.

Όπως ήταν φυσιολογικό, ο άνθρωπος που είχε τη χαρά να πανηγυρίσει δώδεκα πρωταθλήματα με την κόκκινη φανέλα, αλλά και τεράστιες επιτυχίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν θα μπορούσε να αγωνιστεί αιωνίως. Κάποια στιγμή, όσο και να ήθελε το μυαλό, το υπόλοιπο σώμα, δεν θα άντεχε άλλο, τις εξουθενωτικές υποχρεώσεις που αντιστοιχούν σε

ομάδα που κάνει πρωταθλητισμό.

Έτσι, ο Τζόλε, πήρε την πολύ δύσκολη απόφαση να κρεμάσει τα ποδοσφαιρικά του παπούτσια, μένοντας για πάντα, στις ερυθρόλευκες καρδιές. Δυστυχώς για τον ίδιο όμως, υπολόγισε χωρίς τον... Ξενοδόχο! Πριν καν ανακοινώσει την εν λόγω επιλογή του, η διοίκηση του Ολυμπιακού, του πρότεινε να παραμείνει τουλάχιστον για μία ακόμα χρονιά, εντός των αγωνιστικών χώρων.

Ο λόγος; Απλός. Δεν είχε βρεθεί ακόμα, ο παίκτης που θα μπορούσε να αναλάβει τον σημαντικότερο ρόλο του αριστερού χαφ και μάλιστα, με απόλυτη επιτυχία. Παρά τις έντονες προσπάθειες των ιθυνόντων του συλλόγου, να αναπληρώσουν το κενό που θα άφηνε η φυγή του Τζόλε, ο αντικαταστάτης δεν φάνηκε ποτέ...

Αν και κάθε χρόνο, τα ονόματα που έφταναν στα γραφεία του Σωκράτη Κόκκαλη και των υπολοίπων αρμόδιων, ήταν κάτι παραπάνω από πολυάριθμα. Λύσεις που αντιστοιχούσαν σε αυτές των Μίλαν Γιοβάνοβιτς της Σταντάρ, των Μαρκ Γκονζάλεζ της Μπέτις, του Ισπανού Γέστε της Μπιλμπάο, αλλά και τις περιπτώσεις των Φερναντίνο και Κίλι Γκονζάλεζ. Περιπτώσεις, που όλες τελικά «ναυάγησαν».

Ωστόσο, δεν γίνεται να μην καταλογίσουμε τα εύσημα στους διοικούντες, για την υπόθεση του Σεμπάστιαν Λέτο. Παίκτης που αποκτήθηκε με τη μορφή δανεισμού από την αγγλική Λίβερπουλ και προσπάθησε να καταβάλει τα μέγιστα, για την επιτυχή κάλυψη της αριστερής πτέρυγας. Και όπως όλα έδειχναν, ο Αργεντινός χαφ, θα αποτελούσε τον

αντικαταστάτη του «καραφλού αρχηγού».

Όμως, η... κατάρα της συγκεκριμένης θέσης, δεν επέτρεψε στον νεαρό, να στεριώσει στο Λιμάνι. Κι αυτό, επειδή ο «αιώνιος» αντίπαλος, Παναθηναϊκός, έκανε την κίνηση-ματ και απέκτησε τον ποδοσφαιριστή, από τον αγγλικό σύλλογο. Αν και για να πούμε την αλήθεια, η πλευρά του Ολυμπιακού, δεν φαινόταν διατεθειμένη να ολοκληρώσει εκείνη, την αναγκαστική για τα δεδομένα των Πειραιωτών, μεταγραφή.

Οπότε, οι φίλαθλοι του Δαφνοστεφανομένου Εφήβου, αρκέστηκαν παρά τη θέλησή τους, να παρακολουθούν την ανάπτυξη της ομάδας τους, από τη δεξιά μεριά, του Λουτσιάνο Γκαλέτι. Και κάπου εκεί, άρχισε η... οργή λαού και οι αντιδράσεις ως προς το πρόσωπο της διοικητικής ιεραρχίας του αγαπημένου τους συλλόγου.

Και πόσο μάλλον, όταν στην... καταραμένη θέση, επιλεγόντουσαν παίκτες, της «κλάσης» των Λεονάρντο, Ζαΐρί (κατά κύριο λόγο), Σοϊλέδη (ενίοτε) και Αρτσούμπι (κατά το παρελθόν). Επιλογές, που δεν προτιμούνται πλέον, από την αλλαγή «σκυτάλης» και τη νέα διοίκηση των Ερυθρόλευκων, καθώς οι συ-

γκεκριμένοι τέσσερις, αποτελούν τυπικό και άτυπο παρελθόν, από την ομάδα. Λεονάρντο και Σοϊλέδης παραχωρήθηκαν δανεικοί (Ιντερνασιονάλ και Θρασύβουλο αντίστοιχα), ο Αρτσούμπι δεν κατάφερε να καθιερωθεί στο σχήμα, ενώ και ο Ζαΐρί, φαίνεται πως θα λογίζεται ως «ρεζέρβα», των Ρόμενταλ και Ριέρα.

Έτσι, κάπου εδώ, φτάνουμε στο ευχάριστο μέρος του θέματός μας, αφού (προ)αναφέρουμε τη λέξη-κλειδί: Αλμπερτ Ριέρα! Μία σημαντικότερη προσθήκη στο ερυθρόλευκο ρόστερ, που τόσα χρόνια βασανίζονταν για την εύρεση του... άξιου αντικαταστάτη του Τζόρτζεβιτς. Η οποία μάλιστα, αποτελεί άλλη μία επιτυχία, για τον νέο ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού, αφού μεσολάβησε ο ίδιος, ώστε να πραγματοποιηθεί, η ακριβότερη μεταγραφή των ελληνικών δεδομένων (22 εκατ. ευρώ σύνολο)!

Ένας παίκτης που προέρχεται κι αυτός από την ομάδα της Λίβερπουλ, όπως κι ο Λέτο και αναμένεται να... βουλιάξει το Λιμάνι, μετά την έλευση των Ιμπαγάσα, Ρόμενταλ, που χρεώνονται επίσης, ως προσωπικές επιτυχίες του νέου και... τρελού αφεντικού!